

TOT VROOM AANDENKEN
van de Heer

JULES - HECTOR SIMOENS

echtgenoot van Mevrouw

LEONA DEPRAETERE,

geboren te Nederzwalw, de 18 mei 1905, en
godvruchtig in de Heer ontslapen te Oude-
naarde, de 10 februari 1963, versterkt door
het H. Sakrament van de zieken, de Heilige
Teerspijs en de Pauselijke Zegen.

Tegenover de dood staat de mens totaal onmachtig. De geschikste middelen van de wetenschap en de meest engelachtige zorgen hebben hier niet kunnen helpen. Eens te meer krijgen wij het bewijs, dat wij geen meester zijn over ons leven. Wij buigen het hoofd vol deemoed voor Gods beschikkingen.

Deze Overledene was een rechtvaardige. In zijn omgang was hij gul en edelmoedig, dienstvaardig voor iedereen. Hij was een man van plicht en eer.

Duurbare Echtgenote, hoe kan ik U genoeg bedanken? Als een engel van goedheid zijt Gij in mijn leven verschenen. Minzaam en ongekunsteld, oprecht en liefdevol stond Gij steeds naast mij. Met grenzeloos geduld en zonder klagen hebt Gij, met mij, de lasten van mijn ziekte gedeeld. Moge deze zware beproeving, die Gij, met Uw sterk geloof in God en met Uw diep vertrouwen, moedig zult dragen, de laatste zijn. En moge het verdere leven U mild begunstigen met vrede en genade. Dat hebt Gij meer dan verdiend.

Bemide Bloedverwanten, ook voor U — en vooral voor U, mijn Broer André, met wie ik al die jaren heb doorgebracht, valt dit afscheid pijnlijk en zwaar. Onze wederzijdse genegenheid was gemeend en trouw. Blijft aan elkander gehecht.

En gij allen, mijn vrienden, denkt niet dat nu onze vriendschap is gebroken. Ik reken er op, dat Gij, evenals al mijn verwanten, mij zult gedenken in een welgemeend gebed.

Mijn Jezus, barmhartigheid.